

Deveti petak

preuzeto iz knjižice „Veliko obećanje“, Šibenik 1984.

Odgovara i uređuje: vlč. Hrvoje Poljak,

župnik župe sv. Filipa i Jakova ap.

NOVI VINODOLSKI

„Moje je ime upisano na nebu!“

Dušo pobožna Presvetom Srcu, koja si za devet mjeseci vjerno pristupala sv. Pričesti na Prvi petak da postigneš svrhu „Velikog Obećanja“, raduj se danas i veseli jer imaš i zašto. Ali prije svega, sa suzama predanja, izrazi svu zahvalnost svoje duše Isusu koji ti je nadahnuo tu lijepu pobožnost i koji ti je pomogao da je izvršiš. Ti si učinila što se tebe tiče; sad će Isus učiniti što se tiče Njega.

Zar ti možeš posumnjati da bi se On mogao iznevjeriti svojim obećanjima? Zar ti možeš i pomisliti da bi se mogla prevariti duša koja se u Njega uzdala? Ne, nipošto! Bog je dao svoju riječ, i

prije će proći nebo i zemlja, ali njegove riječi neće proći nikada. Neka dakle, tvoje srce napunja najčistije i najsvetije veselje na pomisao velike sreće koja te čeka za svu vječnost.

Istina je, strasti će još moći bjesnjeti; sotona će još moći srdito nasrtati; i tvoja slaba priroda moći će još da se daje prevariti od laskanja osjetila; ali uzdaj se da će Isus uvijek biti uza te i da će s nježnošću najljubaznijega prijatelja bdjeti nad tobom, uvijek spreman da ti pruži ruku, da te podigne ako padneš. On te više neće ostaviti do dana u koji će te vidjeti kako sigurna ulaziš u luku spasenja. Ti treba da si tako sigurna u svoje spasenje kao onaj koji bi u svojim rukama imao ulaznicu u Blaženu domovinu. Sam Isus te o tome uvjerava svojim „Velikim Obećanjem“.

U životu svete Terezije od Djeteta Isusa čita se, kad je ta draga svetica još bila dijete, da je neke večeri izišla na šetnju sa svojim ocem i zaustavila se kako bi promatrala čaroban prizor što ga pruža plavetni nebeski svod osut sjajnim zvijezdama, pa se sva zaniжела kad je odjednom opazila kako se nekoliko njih, svjetlijih od drugih, tako poredalo da su sličile na slovo T, a to je početno slovo

njezina imena. Tada se okrene k ocu i sva sjajući od veselja reče mu: – „Gledaj tata, moje je ime upisano na nebu!“

Terezija je onda govorila kao bezazleno dijete, ali u isti mah, i ne znajući, ona je izgovorila divno proročanstvo. Da, njezino ime zaista je bilo upisano na nebu: ona je već onda bila zabilježena u knjizi odabranih duša.

Pa dobro, i ti danas možeš ponoviti nešto slično: Moje je ime upisano u nebu. Naprotiv, možeš reći i još više: Moje je ime upisano u klanjanja dostojnom Isusovu Srcu, i nitko ga nikad više neće odatle izbrisati!

Molitva

Koje li veselje, o moj dragi Isuse, u ovom času napunja moju dušu!

Čime li sam ikad zaslužio da mi dadeš tako izvanrednu milost

pa me nadahneš da izvršim ovu pobožnost Devet petaka

s kojom, po svome „Velikom Obećanju“, činiš sigurnim moje vječno spasenje?

Ah! Neće mi biti dosta čitava vječnost da ti iskažem svoju veliku zahvalnost!

O preslatki moj Isuse, sad mi daj da unaprijed uvijek živim u tvojoj milosti,

da točno vršim sve zapovijedi Božje, te zapovijedi svete Crkve i da te

nikad više ne istjeram iz svoga srca smrtnim grijehom;

Daj mi, molim Te, da s tvojom Božanskom pomoću budem tako

stalan da ustrajem u tvojoj službi sve do smrti.

O Isuse, ja vjerujem u tvoju neizmjernu ljubav prema meni,

bijednom i nevoljnom grešniku, i molim te za milost

da se sve više pouzdam u Te predajući se s potpunim povjerenjem

u naručje tvoga božanskog Milosrđa u vremenu i u vječnosti. Tako budi. Amen.

**Presveto Srce Isusovo bdije s velikom
ljubavlju nad svojim štovateljima**

Pripovijeda otac Matej, kojega smo više puta spominjali, da je nekog dana morao vlakom poći u Bordo (Bordeaux), gdje su ga čekali za niz propovijedi. Dođe na postaju, popne se u vlak i sjedne u vagon. Čeka i čeka, ali vlak se ne miče.

– Kako to – zapita – da vlak toliko kasni za polazak?

– A kamo vi putujete? – zapita ga činovnik.

– U Bordo!

– U Bordo?

Ali već je davno krenuo vlak za Bordo.

– O bijedna mene! – klikne otac Matej.

Što ću sada?

I bio mu je vrlo neugodan taj ružni slučaj.

Kad najednom šef stanice prima brzozjav da se

dogodila strašna nesreća. Vlak za Bordo iskočio je iz tračnica i bilo je mnogo mrtvih i ranjenih. Što bi se bilo njemu dogodilo, da je otputovao onim vlakom?

Presveto Srce spasilo je na taj način onoga koji je s tolikim žarom širio njegovo štovanje.

Pročitajte i ovaj slučaj koji se dogodio u gradu Luvenu (Louvain u Belgiji), a koji pripovijeda neki svećenik koji je sam bio svjedok ove osobite milosti što ju je Presveto Srce udijelilo nekoj pobožnoj gospođi u onom gradu.

Kako se približavao Prvi petak u mjesecu kada se ova gospođa običavala pričestiti, pozove svog ispovjednika, jer je željela da se ispovijedi i odmah primi svete Sakramente. Ispovjednik dođe, ispovijedi je po njezinoj želji, ali što se tiče sv. Pričesti i posljednjeg Pomazanja, reče joj da još nema dovoljna razloga za njih.

Međutim, pozovu dr. Levebra, znamenitog profesora na katoličkom sveučilištu u Luvenu. Kad je on došao, kaže mu gospođa: – Doktore, evo nas na kraju, želim primiti svete posljednje Sakramente.

Nato će doktor: – Gospođa, da bi se primili posljednji Sakramenti, traži se da ima barem koja opasnost; ali kod vas nema baš nikakve, zato ja ne bih nikako mogao dati svoj pristanak.

Ali, gospođa je uvijek ponavljala jedno te isto, molila i zaklinjala da joj pruže tu utjehu, pa ispovjednik zamišljen radi sigurnosti s kojom je ponavljala da će ubrzo umrijeti, napokon joj donese svetu Pričest.

Jedva se pričestila i kroz malo minuta tako je oslabila da su joj jedva uspjeli podijeliti posljednje Pomazanje.

Kad je i to primila, reče: – Sada treba ostaviti sve! – I zaista, mnogo je ostavljala: čovjeka, koji je bio anđeo dobrote, četvero drage djece i vrlo bogatu baštinu, od koje je svake godine mogla pokloniti 50 tisuća lira za dobrotvorne svrhe. Treba ostaviti sve – ponavljala je – to je Božja volja; moje je srce mirno.

Nekoliko trenutaka kasnije izdahnu sa slatkom nadom da će doći u Raj, koji je Presveto Srce Isusovo obećavalo svojim štovateljima.

Posveta Presvetom Srcu Isusovu

Nebeska Kraljice i preljubezna Majko!

Premda posve nevrijedan i slab, potaknut ipak dobrotivim pozivom tvoga

Božanskog Sina, želim se posve posvetiti njegovu Presvetom Srcu.

Ali, poznavajući svoju nevrijednost i nestalnost, želim tu posvetu učiniti po tvojim majčinskim rukama, i od tvojeg Bezgrešnog Srca očekujem pomoć da tu posvetu uspijem i ostvariti u svom životu.

Božansko Srce Isusovo, Kralju dobrote i ljubavi! Put zahvalnosti prihvaćam svjesno i svom dušom poziv kojim me potičeš da sklopim s tobom savez kod kojega ti ne dobivaš zapravo ništa.

Ja ti, evo, povjeravam brigu za se sve što imam.

U tvoje Srce, puno ljubavi, stavljam svoju dušu i njezin vječni spas.

Tebi povjeravam svoju slobodu, napredak u duhovnom životu, pa i sve svoje slabooće. Predajem ti svoje tijelo, svoj život i zdravlje, te ono malo dobrih djela što ću ih učiniti, ili će ih drugi za me prikazati za života ili poslije moje smrti.

Tebi povjeravam svoju obitelj, svoje poslove i sve svoje prohibitke.

Sve to prepuštam potpuno tvojoj Božanskoj brizi, da ti svime upravljaš po svojoj Božanskoj volji. Spreman sam primiti sve, kako god budeš s tim raspolagao, svjestan da sam se povjerio Srcu Boga i svoga najboljeg prijatelja.

Sa svoje strane se obavezujem da ću se prema svojim silama boriti za proširenje tvoga kraljevstva koliko god uzmognem. Na tu nakanu prikazujem ti sve svoje molitve i pobožne uzdahe, svoje dnevne poslove, trpljenja koja već sada primam, kao i sve pokore koje ću si dragovoljno sam nalagati.

Hoću da svaki čas mojega života posluži proširenju i učvršćenju tvoga kraljevstva i nadoknadi za sve uvrede, koje se nanose tvome Božanskom Srcu.

Daj, da sva moja djela do konca života, nose na sebi pečat tvoga gospodstva nada mnom, i da imaju biljeg zadovoljštine. Daj da i moj posljednji uzdah bude čin savršene apostolske ljubavi i potpune žrtve. Amen.

U....., dne.....

.....
(Vlastoručni potpis)

U znak svoga potpunog i neopozivog predanja Srcu Isusovu tu ćeš posvetu i potpisati.